

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAAD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-02-25
Besvaras senast
2016-03-02 kl. 12.00

Till närings- och innovationsminister Mikael Damberg (S)

2015/16:859 Kalk- och cementproduktion på Gotland

I augusti 2015 fattade regeringen beslut att utvidga de så kallade Natura 2000-områdena på norra Gotland. Trots att detta mött omfattande kritik från såväl fackförbund och markägare som svensk stålindustri, som är beroende av råvaran, samt en enig regionstyrelse på Gotland valde regeringen att i praktiken förbjuda kalkbrytning i stora delar av norra Gotland. Detta till priset av högre kostnader för svensk industri, förlorade jobb, ökad miljöpåverkan när brytning flyttar till andra delar av världen och dessutom hotande skadeståndskrav i mångmiljardklassen.

I samband med beslutet uttalade dock regeringen också: ”För Gotlands räkning gör vi bedömningen att ytterligare åtgärder som berör större områden inte kommer att behövas för att följa Sveriges förpliktelser.” I samband med att regeringens så kallade nyindustrialiseringsstrategi presenterades sa näringsministern bland annat att den syftar till ”att stärka industrins konkurrenskraft och göra investeringar i svensk industri mer attraktiva”. Jag utgår från att detta omfattar all industri, även kalk- och stenindustrin på Gotland.

Trots regeringens konstaterande i samband med beslutet, och trots regeringens påstådda ambition att stärka svensk industri, presenterade länsstyrelsen på Gotland nyligen ytterligare förslag på utökade områden som ska undantas från framtida kalkbrytning. Detta innebär ett allvarligt hot mot den industri som i dag finns på Gotland. Givet regeringens hantering av den tidigare processen och den brist på hänsyn som togs till de långsiktiga förutsättningarna för kalkindustrin är det inte förvånande att länsstyrelsens nya planer väcker stor oro inte minst på Gotland. Kalk- och cementindustrin på norra Gotland står för 75 procent den svenska produktionen. Tvingas den upphöra, på grund av att regeringen fattar beslut om ännu fler Natura 2000-områden, kommer dock inte behovet av kalk och cement att upphöra utan ersättas av import. Cementas anläggning i Slite utsågs nyligen till den mest klimateffektiva i världen. Ökad import av cement skulle alltså leda till ökade utsläpp av växthusgaser, samtidigt som priset på en viktig komponent i bostadsbyggandet ökar, konkurrenskraften sänks och jobb och utveckling på norra Gotland hotas.

Därför vill jag fråga närings- och innovationsministern följande:

Vilka åtgärder avser ministern att vidta för att säkra tillgången till råvara och de långsiktiga förutsättningarna för en fortsatt kalk- och cementproduktion på norra Gotland?

.....

Anders Åkesson (C)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors